

UNE PRODUCTION FRENCH à LA CARTE

FRENCH

Listen more to speak better

TO GO

ÉPISODE 14: LET'S READ!

עבר זמן מה מאז ששמעתם ממני ... אבל תסלחו לי: הייתי בחופשה!
ומבחינתי חופשה מתחרזת עם ... ("זה מתחרז עם", זה אומר שחופשה היא שם נרדף למשהו). אז החופשה מתחרזת עם שמש, מנוחה, ללא מחשב, אוכל טוב ו... ספרים! כן, ספרים.

למה? ובכן, קודם כל, כי אני אוהבת לקרוא, אבל במהלך השנה אני בדרך כלל עמוסה (יש לי הרבה עבודה, אני מאוד מאוד עסוקה) ולעתים קרובות עייפה מדי. במהלך היום, ובערב, אני בוחרת בפתרון הקל (כלומר הפשוט ביותר): הסמארטפון, הטלוויזיה, נטפליקס וכו'. אין צורך

Ça fait quelque temps déjà que je n'ai pas donné de mes nouvelles... Mais vous me pardonnerez : j'étais en vacances ! Et pour moi, les vacances, ça rime avec... ("ça rime avec", ça veut dire que les vacances sont synonymes de quelque chose). Donc, les vacances, ça rime avec soleil, repos, pas d'ordinateur, bonne bouffe et... des livres ! Oui, des livres. Pourquoi ? Et bien, tout d'abord, parce que j'adore lire, mais pendant le reste de l'année, je suis en général débordée (j'ai beaucoup de travail, je suis très très occupée) et souvent trop fatiguée. Pendant la journée, et le soir, je choisis la solution de facilité (ça veut dire, la solution la plus simple) : mon smartphone, la télé, Netflix

לחשוב, אין צורך להתרכז. רק לצפות בפסיביות.

בדרך כלל אני קוראת בערב, במיטה, רגע לפני השינה. אבל אם אני עייפה מאוד - מה שקורה לעתים קרובות - אני נרדמת אחרי עמוד אחד או שניים, או שאני צריכה לקרוא שוב את אותה פסקה או אותו משפט שלוש פעמים, כי לא הייתי ממש מרוכזת.

אז הבנתם, החופשות הם הזמן המושלם בשבילי לקרוא! ואז, כשאני הולכת להורים שלי, כמו שקרה בשבוע שעבר, אני תמיד מוצאת ספרים חדשים אצלם (BOUQUIN זו מילה נרדפת לספר בצרפתית מדוברת). לפעמים אני קוראת אותם במקום, או שאני לוקחת אותם איתי. חזרתי מחופשה לפני כמה ימים עם 5 ספרים חדשים לקרוא! ומכיוון שכולם כריכה רכה, זה בסדר לסחוב אותם!

בגדול, אני אוהבת הכל. כשזה לא ספרים שההורים או החברים שלי ממליצים עליו, אני פשוט הולכת לספרייה השכונתית... אני יודעת, אני בטח אחד האנשים האחרונים בכדור הארץ שעדיין הולכים לספרייה. למעשה, אני מאוד אוהבת ספריות, את המקום עצמו, את כל הספרים המסודרים, את השקט... ובעיקר, זה מאפשר לי לקרוא הרבה דברים שונים מאוד ולגלות סופרים חדשים, סופרים ממדינות זרות שספריהם לא בהכרח הייתי קונה בחנויות ספרים. שם זה לא משנה (זה אומר שזה לא חשוב). אני לא משלמת על הספר ישירות, כך שאני יכולה לקחת אותו, להתחיל לקרוא, ואם אני ממש לא אוהבת, אני עוצרת ומחזירת אותו.

נהגתי להכריח את עצמי לקרוא כל ספר שהתחלתי עד הסוף. אבל הזמן הזה נגמר! קריאה בשבילי חייבת להיות מהנה. אין שום סיבה שאני אסבול בזמן קריאת ספר שאני לא אוהבת.

אז, כמו שאמרת, אני קוראת הרבה ז'אנרים שונים, אבל כמובן שיש לי העדפה אחת: ספרי מתח! POLAR זה רומן בלשי (או סרט). כזה עם חקירת משטרה או חוקר פרטי. עם פשע, גניבה. חידה.

etc. Pas besoin de réfléchir, pas besoin de se concentrer. Juste regarder, de manière passive.

En général je lis le soir, au lit, juste avant de dormir. Mais si je suis très fatiguée - ce qui est souvent le cas - je m'endors après une ou deux pages, ou alors je dois relire trois fois le même paragraphe, la même phrase, parce que je n'étais pas vraiment concentrée.

Donc, vous l'avez compris, les vacances sont pour moi le moment idéal pour la lecture ! Et puis, quand je vais chez mes parents, comme c'était le cas la semaine dernière, je trouve toujours de nouveaux bouquins chez eux (c'est comme ça qu'on appelle un livre, en français familier). Je les lis parfois sur place, ou je les emporte avec moi. Je suis rentrée de vacances il y a quelques jours avec 5 nouveaux bouquins à lire ! Et comme ce sont tous des livres de poche, c'est pas un problème pour les transporter !

En gros, j'aime tout. Quand ce n'est pas des livres que mes parents ou mes amis me recommandent, je vais tout simplement à la bibliothèque du quartier... Je sais, je dois être l'une des dernières personnes sur terre qui vont encore à la bibliothèque. En fait, j'aime beaucoup les bibliothèques, le lieu lui-même, tous les livres bien rangés, le silence... Et surtout, ça me permet de lire beaucoup de choses très différentes et de découvrir de nouveaux auteurs, des écrivains de pays étrangers dont je n'aurais pas forcément acheté le livre en librairie. Là, peu importe (ça veut dire que ce n'est pas important). Je ne paye pas directement le livre, donc je peux le prendre, commencer à le lire, et si vraiment ça ne me plaît, j'arrête et je le rends. Avant, je me forçais à lire jusqu'au bout tous les livres que je commençais. Mais ce temps-là est fini ! La lecture, pour moi, ça doit être du plaisir. Il n'y a aucune raison pour que je souffre en lisant un livre qui ne me plaît pas.

Donc, comme je le disais, je lis beaucoup de genres différents, mais j'ai bien entendu une préférence : les polars ! Un polar, c'est un roman (ou un film) policier. Donc avec une enquête de la police ou d'un détective

מסתורין. אני אוהבת ספרים מסוג זה. וכשהוא באמת טוב, זה אושר טהור כיוון שאתה קורא אותו בבת אחת - זה אומר בלי לשחרר אותו, מבלי לשים אותו בצד. זה מרתק, מלא במתח. ובניגוד למה שחלק מחברי חושבים, הסיפורים אינם טיפשים או צפויים (COURU D'AVANCE זה אומר שהסוף צפוי, ברור). הדמויות מתוחכמות, ומורכבות. ולפעמים ההקשר מיוחד - מדינה, תקופה בהיסטוריה, תחום מקצועי... ואתה לומד הרבה. כן !

אני קוראת גם רומנים כמובן, או סיפורים קצרים. בספרייה אני מסתכלת על הכותרת, הכריכה ואם זה גורם לי לרצות, אני קוראת את הסיכום הקטן מאחור - קוראים לזה הכריכה האחורית. בדרך כלל ככה אני בוחרת. אני כמעט ולא לוקחת ספר כי הוא זכה בפרס.

לפני כמה שנים הצטרפתי למועדון ספרים. זו קבוצת קוראים הנפגשים אחת לחודש כדי לדון בספר שנבחר לאירוע. הייתי שם כמה פעמים, אבל מהר מאוד הבנתי שזה לא הקטע שלי - כוס התה שלי. אני אוהבת לקרוא להנאתי האישית. לא לדבר על זה עם אחרים, לפרש את הסיפור, הדמויות וכו'. הרגשתי שחזרתי ללימודים (RETOURNER SUR LES BANCS DE L'ECOLE זה ביטוי כדי לומר שאדם חוזר ללמוד לאחר מספר שנים, אפילו עשרות שנים).

דרך אגב, ככה הילדים שלי חושבים על קריאה. מבחינתם זהו לימוד חובה. קריאה היא עבודה, שיעורי בית הניתנים על ידי מורה. וחופף מזה, לעתים קרובות הם קוראים באלכסון (כלומר לקרוא במהירות כדי למצוא מידע חשוב). זה בכלל לא תענוג בשבילם. ולפעמים, במיוחד בחופשה, כשאני כמעט תמיד עם ספר ביד, הם מסתכלים עלי כאילו אני חיזר!

למעשה, גם החברים שלי לא קוראים הרבה.

privé. Avec un crime, un vol. Une intrigue. Du mystère. J'adore ce genre de livres. Et quand un polar est vraiment bon, c'est un pur bonheur parce qu'on le lit d'une traite - ça veut dire sans le lâcher, sans le mettre de côté. Il est captivant, plein de suspens. Et, au contraire de ce que pensent quelques-uns de mes amis, les histoires ne sont pas stupides, ou courues d'avance (ça veut dire que la fin est prévisible, évidente). Les personnages sont travaillés, complexes. Et parfois le contexte est particulier - un pays, une période de l'histoire, un domaine professionnel... On apprend beaucoup de choses. Si si !

Je lis aussi des romans bien entendu, ou des nouvelles. A la bibliothèque, je regarde les titres, la couverture et si ça me donne envie, je lis le petit résumé au verso - on appelle ça la quatrième de couverture. En général, c'est comme ça que je choisis. Je prends rarement un livre parce qu'il a reçu un prix.

Il y a quelques années, je m'étais inscrite à un club de lecture. C'est un groupe de lecteurs et de lectrices, donc des personnes qui lisent, qui se retrouvent une fois par mois pour discuter d'un livre sélectionné pour l'occasion. J'y suis allée deux ou trois fois, mais j'ai vite compris que ce n'était pas mon truc - ma tasse de thé. J'aime lire pour mon plaisir personnel. Pas pour en parler avec d'autres, interpréter l'histoire, les personnages etc. J'avais l'impression d'être de retour sur les bancs de l'école (retourner sur les bancs de l'école, c'est une expression pour dire qu'on reprend des études après plusieurs années, voire des décennies).

D'ailleurs, c'est exactement comme ça que mes enfants voient la lecture. Pour eux, c'est une obligation scolaire. Lire, c'est un travail, un devoir donné par un prof. Et d'ailleurs ils lisent souvent en diagonale (ça veut dire lire rapidement pour trouver les informations importantes). Ce n'est pas du tout un plaisir pour eux. Et parfois, notamment en vacances, quand je suis presque toujours avec un bouquin dans les mains, ils me regardent comme si j'étais une extra-terrestre !

En fait, mes amis ne lisent pas beaucoup

לפרד יש מעט ספרים בבית. מצד שני, הוא חובב קומיקס. קומיקס, זה כמו טינטין, אסטריקס, ספירו וכו'. בצרפת זה מאוד מפותח. וזה לא רק לילדים! יש הרבה קומיקס למבוגרים: קומיקס הומוריסטי (הומור שחור, במיוחד סאטירי), מדע בדיוני. יש גם קומיקס היסטורי, אני מאמינה. אבל אני לא מכירה את זה יותר מדי. אני לא ממש אוהבת את זה.

קרולין קוראת מדי פעם, למרות שלרוב היא עסוקה מאוד. אני יודעת שהיא משאירה ספר בבית החולים, אותו היא קוראת כשהיא תורנית בלילה. באופן כללי, היא קוראת רומנים היסטוריים. היא תמיד התלהבה מההיסטוריה, ומבחינתה, רומן היסטורי מעשיר (ללמוד משהו על תקופה בהיסטוריה) וגם מהנה (לקרוא סיפור).

בעלה, סטפן, תמיד יוצא לטיול עם הטאבלט שלו, ספרו האלקטרוני. הוא קונה באינטרנט, כמוכן. אני יודעת שהוא אוהב ביוגרפיות, של פוליטיקאים ואישים בעולם העסקים. לאחרונה הוא רכש כמה ספרי סיפורי טיולים. זה אידיאלי בשבילו, הוא שנהנה לטייל ולצלם. ככה הוא נוסע בזמן הטיול שלו.

באשר לסלין ... בפעם האחרונה שהלכתי אליה גיליתי שהספרייה שלה מפוצלת כעת בין שני ז'אנרים: ספרות רומנטית בצד אחד וספרי התפתחות אישית מצד שני.

אף פעם לא ממש הבנתי איך אפשר לאהוב רומנים רומנטיים - ROMANS A L'EAU DE ROSE, ככה קוראים להם. אני מוצאת את זה כל כך טיפשי וכל כך צפוי, פשטני. זה תמיד אותו סיפור. טוב, אולי אני קצת קשה. קראתי בקושי 2 או 3, אז אני לא במקום טוב לשפוט. במיוחד שיש קהל אמיתי לספרים מסוג זה. סלין אמרה לי שהיא תמיד הולכת לאותה חנות ספרים שבה הספרות הרומנטית תופסת כמעט חצי מהשטח. בדרך כלל היא מבקשת עצה מהספרנית. אבל היא גם קוראת ביקורות והמלצות בדף פייסבוק חובב ספרות רומנטית.

non plus.

Fred a peu de livres à la maison. Par contre, il est fan de BD. La BD, c'est la bande-dessinée, comme les Tintins, Astérix, Spirou etc. En France, c'est très développé. Et ce n'est pas uniquement pour les enfants ! Il y a énormément de BD pour adultes : des BD humoristiques (humour noir, satyrique surtout), de science-fiction. Il y a aussi des BD historiques, je crois. Mais je ne suis pas trop au courant. Je n'aime pas beaucoup ça.

Caroline, elle, lit de temps en temps, même si elle est souvent très occupée. Je sais qu'elle laisse un livre à l'hôpital, qu'elle lit quand elle est de garde, la nuit. En général, c'est un roman historique. Elle a toujours été passionnée d'histoire, et pour elle, un roman historique permet à la fois de s'enrichir (apprendre quelque chose sur une période de l'histoire) et de se faire plaisir (lire une histoire).

Son mari, Stéphane, part toujours en voyage avec sa liseuse, son livre électronique. Il achète sur internet, bien évidemment. Je sais qu'il aime bien les biographies, celles d'hommes politiques ou de personnalités du monde économique. Il a acheté dernièrement plusieurs récits de voyage. Lui qui aime bien voyager et la photographie, c'est idéal. Comme ça, il voyage pendant son voyage.

Quant à Céline... la dernière fois que je suis allée chez elle, j'ai découvert que sa bibliothèque était désormais partagée entre deux genres : la littérature romantique d'un côté, le développement personnel de l'autre.

Je n'ai jamais vraiment compris comment on pouvait aimer les romans à l'eau de rose - c'est comme ça qu'on appelle les romans d'amour, les romans sentimentaux. Je trouve ça tellement stupide et tellement prévisible, simpliste. C'est toujours la même histoire. Enfin, j'y vais peut-être un peu fort. J'ai dû en lire 2 ou 3, à tout casser (ça veut dire "maximum"), alors je suis mal placée pour juger. Surtout qu'il y a un vrai public pour ce genre de livres. Céline m'a raconté qu'elle va toujours dans la même librairie où le rayon des romans sentimentaux occupe presque la moitié de l'espace. En général,

אותו דבר לגבי ספרי התפתחות אישית. סלין הצטרפה לקבוצה בפייסבוק בה קוראים (בעיקר קוראות לדעתי) מדברים על ספרים בתחום זה. רובם באנגלית, אבל זה לא מפריע לה מכיוון שהיא מבינה היטב את השפה. קראתי כמה, את אלה שהיא הכי אהבה. ואני מודה שזה לא רע. אבל אני מגלה שהמחברים נוטים לחזור על עצמם. בנוסף, אני לא אוהבת את הצד הדרמטי שנמצא ברבים מהספרים האלה: לעתים קרובות יש דרמה בחייו האישיים של המחבר (מחלה קשה, תאונה, אבל, פשיטת רגל) שהיא הטריגר לחיים החדשים (הסיבה לחיים החדשים האלה). כאילו אין אפשרות לאמץ הרגלים טובים, ללמוד דברים על עצמך, לפרוח, מבלי לעבור תקופה כואבת...

בסדר, אני שוב שופטת. עדיף שאפסיק. אחרי הכל, לכל אחד יש את הטעם שלו. במקום זאת, אחזור לספר מתח שמחכה לי על השולחן הקטן במרפסת. הספר האחרון של אוליבייה נורק.

elle demande conseil à sa libraire. Mais elle lit aussi des critiques et des recommandations sur une page Facebook de fans de littérature romantique.

C'est la même chose pour les livres de développement personnel. Céline a rejoint un groupe sur Facebook où les lecteurs et lectrices (surtout des lectrices je crois) parlent des livres dans ce domaine.

La plupart sont en anglais, mais ça ne la gêne pas puisqu'elle comprend très bien la langue.. J'en ai lu quelques-uns, ceux qu'elle a préférés. Et j'avoue que ce n'est pas mal. Mais je trouve que les auteurs ont tendance à se répéter. Et puis surtout, je n'aime pas le côté dramatique qu'on trouve dans beaucoup de ces livres : il y a très souvent un drame dans la vie personnelle de l'auteur (une maladie grave, un accident, un deuil, une faillite) qui est l'élément déclencheur de cette nouvelle vie (ce qui est la cause de cette nouvelle vie). Comme si on ne pouvait pas avoir envie de prendre de bonnes habitudes, d'apprendre des choses sur soi, de s'épanouir, sans passer par une période douloureuse...

Bon, je juge encore. Je ferais mieux d'arrêter. Après tout, chacun ses goûts. Je vais plutôt retourner à mon polar qui m'attend sur la petite table du balcon. Le dernier Olivier Norek.

* * *

* * *

עכשיו בואו נסתכל מקרוב על אוצר המילים.

Regardons maintenant un peu plus en détail le vocabulaire.

כפי ששמעתם, ספר הוא ספר, אך משתמשים במילה "BOUQUIN" לעתים קרובות בשפה המדוברת. וכך, במקום הפועל "לקרוא", אנו מדברים על "BOUQUINER". באופן כללי, BOUQUINER משמשים לקריאה מהנה, לא לעבודה או ללימוד.

Comme vous l'avez entendu, un livre est un livre mais de manière familière, on utilise souvent le mot "bouquin". Et donc, à la place du verbe "lire", on parle de "bouquiner". En général, bouquin et bouquiner sont utilisés pour la lecture pour le plaisir, pas pour le travail ou les études. Quand on lit pour les études, on lit parfois en diagonale, c'est-à-dire rapidement, pour trouver l'essentiel de l'information.

כאשר אנו קוראים למחקרים, אנו קוראים לעתים באלכסון, כלומר במהירות, כדי לקבל את עיקרי המידע.

Avant de choisir un livre, et notamment pour les livres avec des illustrations, des photos, on peut le feuilleter. C'est-à-dire

לפני שבחרים ספר, ובמיוחד לספרים עם איורים, תמונות, אפשר לדפדף בו. כלומר, להעביר את

הדפים בלי הרבה תשומת לב, בלי לקרוא באמת.

tourner les pages sans beaucoup d'attention, sans vraiment lire.

מי שכותב ספר הוא סופר - וכן, אין מקבילה נשית. ובכן, בדרך כלל. כי עם הזרם הפמיניסטי, שומעים לפעמים שומע את המילה ECRIVAIN. אפשר גם להשתמש במילה מחבר.

La personne qui écrit un livre est un écrivain - et oui, il n'y a pas d'équivalent féminin. Enfin, normalement. Parce qu'avec les tendances féministes, on entend parfois le mot écrivaine. On peut aussi utiliser le mot auteur/e.

פעולת הקריאה נקראת בצרפתית LECTURE. לא להתבלבל עם הרצאה, בגלל האנגלית.

L'action de lire s'appelle en français la lecture. À ne pas confondre avec une conférence, à cause de l'anglais.

יש ז'אנרים ספרותיים רבים. דיברתי על POLARS - ספרי מתח, רומנים היסטוריים, סנטימנטליים, סיפורי מסע, ביוגרפיות. יש כמובן גם אוטוביוגרפיות. ומאמרים, כשחושבים על סוגיה חברתית - למשל מחקר פוליטי. וכמובן שירה. וקומיקס.

Les genres littéraires sont nombreux. J'ai parlé des polars - les romans policiers, des romans historiques, sentimentaux, des récits de voyage, des biographies. Il y a aussi des autobiographies, bien entendu. Et des essais, quand on réfléchit à un sujet de société - par exemple les essais politiques. Et bien entendu la poésie. Et la BD, la bande-dessinée.

כיום ניתן לקרוא ספר מנייר או ספר אלקטרוני במכשיר בשם LISEUSE, או קינדל וכו'. על ספר מנייר, הכריכה האחורית (הצד הפוך מהכותרת) מציגה בדרך כלל מידע על הסיפור והמחבר.

Aujourd'hui, on peut lire un livre papier ou un livre électronique sur un appareil qu'on appelle une liseuse, un Kindle etc. Sur un livre papier, la quatrième de couverture (donc le côté opposé au titre) indique normalement des informations sur l'histoire et l'auteur.

כאשר ספר הצליח מאוד, הוא נדפס שוב בגודל אחר, קטן ונוח יותר שנקרא "כריכה רכה" (ספר כיס" מכיוון שהוא יכול להתאים לכיס).

Quand un livre a eu beaucoup de succès, il est souvent réimprimé dans un autre format, plus petit, plus pratique, appelé "livre de poche" (parce qu'il peut rentrer dans une poche).

כמו במדינות רבות, גם בצרפת ישנם פרסים ספרותיים, במיוחד פרסי קוראים. הפרס היוקרתי ביותר הוא פרס גונקור, אך היזהרו, אם באופן כללי הספר הזוכה נמכר היטב לאחר מכן, הסופר מקבל רק סכום סמלי עבור הפרס עצמו. רוצים לנחש כמה? 10 יורו! לא ייאמן, נכון?

Comme dans beaucoup de pays, en France aussi il existe des prix littéraires, notamment des prix des lecteurs. Le prix le plus prestigieux est le prix Goncourt, mais attention, si en général le livre qui gagne se vend beaucoup par la suite, l'écrivain ne reçoit qu'une somme symbolique pour le prix lui-même. Vous voulez deviner combien ? 10 Euros ! Incroyable, non ?

Bon, et vous ? Vous aimez lire ? Quel genre

טוב. מה אתכם? האם אתם אוהבים לקרוא? איזה ספרים אתם מעדיפים? אשמח לקרוא את כל זה בתגובות. אז ספרו לי על זה!

de livres est-ce que vous préférez ?
J'aimerais beaucoup lire tout ça dans les commentaires. Alors racontez-moi ça !

Crédits :

Les podcasts French to Go sont une production French à la carte - Delphine Woda - frenchcarte@gmail.com

Creative Commons Attribution - NonCommercial - NoDerivatives 4.0 International License